

karkerên hemû welatan û gelên bindest yekbin!

QÊRÎN

serbixwebûn ★ demokrasî ★ sosyalizm ★ yekîtî

QÊRÎN ÇIKARKEN:

özel sayı

Tüm dünya'da kapitalist-emperyalist sömürüye karşı proleteryanın sınıf mücadelesi, sömürge ve yarı-sömürge ülke halklarının ulusal kurtuluş hareketleri yüksek boyutlara varmış bir durumdadır. Bu duruma ek olarak kapitalist-emperyalist dünya ile sosyalist sistem arasındaki mücadele de oldukça keskinleşmiştir. Genel durumun bu aşamaya gelmesi, eşya'nın tabiatı gereğidir.

Kârdan başka bir şeyi amaçlamayan bu sömürü düzeninde, ezen ve ezilenler arasındaki gelişmelerin sertleşmesi diyalektik bir olgudur. Tarihin gelişmesi; O'nun devindirici gücü, toplumdaki karşıt kutuplar arasındaki mücadeleye bağlıdır. Kapitalist toplumda bu mücadeleyi yürüten; yani tarihin gelişmesine belirgin olarak damgasını vuran proleterya'dır. Proleterya'nın yanında tüm ezilen ve mazlum halklar da bu sürecin asil üyeleridirler.

Yaşadığımız günler bu mücadelenin örnekleriyle doludur. Dünya'nın her köşesinde yükselen; Yaşasın Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm sesleri ezilenler için yegane bir umut kaynağıyken, ezenler için, onların yaşamlarına göz koyan bir korkudur. Bu korkuya paralel olarak egemen sınıflar da kayıtsız kalmıyorlar. Sömürü düzenlerini uzun dönemli kılabilmek için düşünülebilen tüm mal-

zemeleri kullanıyorlar. Ama bir söz vardır; "Korkunun ecele faydası yoktur". Emperyalizm ve topyekûn gerici, reaksiyoner çevrelerin ne korkuları, ne de sömürü düzenlerini uzatma çabaları sonuç vermeyecektir. Zira tarihin akış yönünü değiştirmek mümkün değildir.

Kapitalizm'in emperyalist aşama döneminde, tekellerin sömürü düzeni ne her alanda gericilik damgası vurduğu bilinen bir gerçektir. Emperyalist tekeller, tröstler, karteller v.b, bu dönemde çok kısırlı olan burjuva-demokratik haklara bile tahammül edemezler. Yalnız bunu yaparken ülkelerin tarihi, somut ve nesnel koşullarını iyiden iyiye incelemeyi unutmazlar. Eğer bir ülkede düzenini tehlikeye sokacak toplumsal normlar yoksa, veya henüz gelişmiş değilse, emperyalist-burjuvazi kısırlı burjuva-demokratik haklardan yana tavır takınır. Bu hakları ortadan kaldırma istemini ise gelişecek duruma bağlı olarak her zaman bağrında gizli olarak saklar. Bu durum daha çok gelişmiş emperyalist ülkelerde kendini gösterir. Az gelişmiş ve gelişmekte olan ülkelerde ise durum daha farklıdır. Bu gibi ülkelerde tekeller burjuvazinin (işbirlikçi ve gelişmişlik konumu devamlı göz önünde tutulmalıdır); ekonomik bunalımlardan dolayı toplumda açılan yaraya ilacı yoktur. Aynı şekilde tekeller burjuvazinin bu

ülkelerde yaşanan genel bunalım dönemlerinde gelişen toplumsal muhalefete hiç tahamülü yoktur. Bu anlamda kısırlı burjuva-demokratik hakları ortadan kaldırmak için burjuva parlamentar rejimin döngüsü içinde her manevraya baş vurulur. Bu da olmayınca en son aşamada açık terör ve şiddete dayanan burjuva devlet biçiminin en acımasızcası, yani Faşizm dayatılır.

Kapitalist-emperyalist dünyadaki bunalımlardan, yukarıda da belirttiğimiz gibi en fazla bu dünyaya bağımlı ve yarı-bağımlı ülkeler esinlenir. Emperyalizm kendine ekonomik olarak bağladığı ülkelerde, işbirlikçi burjuvazi aracılığıyla ülke halkını iliklerine kadar sömürür. Krizlerinfa turasını emekçi halkın sırtından çıkarmaya yeltenir. Bura halklarının uzun dönemde köle konumunda kalabilmesi için, gelişen ilerici-devrimci hareketlere ve genel anlamda toplumsal muhalefete silahlı çeteleri aracılığıyla acımasızca saldırır. Emperyalizm için amaç, var olan pazarların elden çıkması ve yeni pazarların bulunmasıdır. Zira sermaye ve üretimde görülen evrensel yoğunlaşmaya sürüm alanları bulmak gereklidir. Bu sürüm alanları, yani pazarlar çeşitli şekillerde bulunur. Birincisi ve en genel şekli; geri kalmış ve gelişmekte olan ülkelere sermaye ve meta ihracı yaparak, bu ülkeleri "ekonomik gelişmeye katkı" adı altında, uzun dönemli kendine bağlamak. İkincisi; silahlanmaya hız vererek, savaş kıskırtmacılığı yapmak. Günümüzde görülen savaşların (proleterya ve ezilen, mazlum halkların sömürüye karşı verdikleri savaşın dışında) hepsi emperyalist savaş kıskırtmacılığının bir sonucudur. Emperyalizm bu yolla ekonomisi geri kalmış ülkeler arasında havadan nedenlerle, işbirlikçi burjuvaziler aracılığı ile savaşlar başlatır. Bu savaşlarda korkunç miktarlarda emperyalist savaş malzemelerine sürüm alanı yaratılır. Amaç, hememperyalist tekeller için büyük karlar getiren büyük savaş malzemelerinin sürümüdür hem de silah satılan ülkeyi ekonomik açıdan daha sağlam ve uzun vadeli bağımlı kılmak istemidir. Bu konuda emperyalizmin pek başarısız kaldığı da söylenemez. Özellikle bölgemiz Orta Doğu'da zaman zaman bu iğrenç emellerine varmayı başaramışlardır.

Bölgemiz Orta-Doğu'da, başta ABD-emperyalizmi olmakla birlikte, tüm

emperyalistlerin son dönemlerde darbe üstüne darbe yemeleri, emperyalistler için büyük kayıplar doğurmuştur. İran'da 1979'da faşist Şah yönetiminin yıkılması ile birlikte, 1980'de Afganistan'da anti-emperyalist bir yönetimin iş başına gelmesi emperyalizme vurulan darbelerin bölgemizde en kuvvetlisidir. Bundan en fazla zararlı çıkan ABD patentli tekellerdir. Bu anlamda Amerikan-emperyalizminin bir dizi yeni oyunlara gireceği daha öncede tahmin ediliyordu. Nitekim bu olaylardan kısa bir müddet sonra Irak ile İran arasındaki kısa savaşın patlak vermesi bu tahminleri doğrulamıştır. Daha sonra Türkiye'de 12 Eylül 1980'de; sömürgeci, tekelci işbirlikçi türk burjuvazisiyle birlikte askeri-faşist bir darbenin gerçekleştirilmesi ve İsrail siyonistlerinin özelde Filistin halkına, genelde bölgemizde tüm ezilen ve mazlum halklara karşı saldırılarının yoğunlaşması yine beklenen şeylerdi.

Bu konuda biz görüşlerimizi önceki yayın organımız "PALE"nin 8. sayısında detaylarıyla yazmıştık. Şimdi ise yeni yayın organımız "Qêrîn" in, yayın hayatına 1981'de başlaması itibarı ile; Türkiye ve Kürdistan halklarına sömürgeci-faşist cunta hakkında birkaç söz söylemesi zorunlu olarak kendini dayatıyor. Bu hem sömürgeci-faşist cunta'nın yönetime el koymasının kısa bir tekrarı olacak (daha önceki yayın organımız "PALE" de ve bildirgesel düzeyde bu konuyu geniş olarak irdemiştik), hem de sömürgeci-faşist diktatörlüğün bir yıl ikraatının bir blançosunu teşkil ederek; çizgisini benimsediğimiz "Kürdistan Ulusal Kurtuluşçuları" siyasi hareketinin konu hakkındaki görüşlerinin kısa olarak bir hatırlatılması yapılacaktır.

12EYLÜL ASKERİ-FAŞİST DARBESİNİ BURJUVAZİYE DAYATAN NEDENLER NELERDİR ?

Geçen yıl 12 Eylül'de yönetime faşist bir darbe ile el koyan sömürgeci-tekelci burjuvazi, böylece son seçeneğini de kullandı. Tekelci burjuvaziyi bu son seçeneği kullanmaya iten nedenlerin başında ekonomik bunalım gelir.

1950'lerden sonra başlayıp, 1960'ların başında gelişmesini süratlendiren tekelci burjuvazi, bu gelişmesine ABD-emperyalizminin rahminde başladı. Bu gelişmeyle birlikte kapita-

list-emperyalist dünyada baş göste - ren en ufak bir bunalımdan en fazla, o esinlendi. Emperyalizmin bunalımları başlayıp, daha kara bulutlar halindeyken, Türkiye'de yağmurlar boşandı, seller aktı. 60'lı yılların sonu ve 70'li yılların başı böyle bir dönemdi. Bu dönemde genel olarak emperyalizm bir buhran dönemine girmiş ve yansımalarını en belirgin şekilde Türkiye'ye yansıtmıştı. Sömürgeci, tekelci- işbirlikçi burjuvazi bu buhrandan sıyrılabilmek için 12 Mart faşizmini getirmişti.

12 Mart faşizmi kısa ömürlü olmakla birlikte, ekonomik bunalıma bir t akım "önlemler" getirdi. Emekçi halk katmanlarının eli kolu bağlanıp, işçi sınıfı ve Kürdistan halkları üzerindeki sömürü katmerleştirildi. Ekonomik bunalımların yükü bu sınıf, tabaka ve halklara yüklendi. Aynı zamanda tekelci burjuvazi kendini ülke ekonomisinin belirleyici bir ögesik numuna getirip, tekellerin devletle bütünleşme süreci hızlandırdı. Ancak 12 Mart faşizminin bu önlemleri kalıcı olmadı. Ekonomideki çarpıklıkla devam ederken, toplumsal muhalefet de gelişmesine devam ediyordu. Ekonomik bunalıma uzun dönemli bir çare bulamayan 12 Mart faşizmi, kitle tabanı da bulamayınca 1973'de geri çekilmek zorunda kaldı.

12 Mart gitti, ama tekelci burjuvazi bunalımlardan kurtulamadı. Zira 70'li yıllar emperyalizmin günümüzde hala devam eden büyük ekonomik bunalımlarının başlangıç yıllarıydı. Bu yıllarda emperyalizm, Asya'da, Afrika'da, Latin-Amerika'da ve dünyanın diğer bölgelerinde ulusal ve sosyal kurtuluş hareketleri karşısında büyük darbeler yedi. Bu durum emperyalizmin bir kısım pazarlarının elden çıkması anlamına geliyordu ki, bu da bunalım için yeter bir sebepti.

1977'lerden 12 Eylül faşist darbese kadar Türkiye, emperyalist soyguncu kuruluşların (IMF, OECD v.b.) ablukası altında bocalayıp durdu. Türkiye'de tekellerin üretimi büyük oranda yavaşladı. Tekelci burjuvazinin üretimi tekrardan tam kapasite ile yapabilmesi için gerekli ithal mallarına ve bunun için de dövize ihtiyacı arttıkça artıyordu. Emperyalist soyguncu kuruluşlar yüksek faizlerle, sömürgeci- tekelci türk burjuvazisinin istediği kadar olmasa bile, döviz vermeye başladılar. Ama sorun çare bulunamıyordu. Çünkü eski

borçların vadeleri dolmuş ve emperyalist bankalar Türkiye'yi sıkıştı - rıyorlardı. Tekelci burjuvazi, beklendiği gibi bunalımın yükünü tekrardan emekçilerin sırtına bindirdi. Enflasyon yüksek boyutlara vardı. Bu durum karşısında Kürdistan'da ve Türkiye'de toplumsal muhalefet gelişti. Tekelci burjuvazi son bir hamle ile 24 Ocak "Ekonomik istikrar Programını" gündeme getirdi. Ama nafile !.. Bu yöntem de başarısız kaldı. Ekonomiye henüz bir "istikrar" getirilemedi. Kürdistan halkları'nın, Türkiye işçi sınıfı'nın ve tekel dışı burjuvazinin bu karara karşı hoşnutsuzluğunu gidermek gerekiyordu. Bunun için en son yol 12 Eylül askeri-faşist darbesi kalmıştı.

12 EYLÜL ASKERİ-FAŞİST DARBESİNİ SÖMÜRGEÇİ-TEKELCİ TÜRK BURJUVAZİSİ'NE DAYATAN DİĞER BİR NEDEN POLİTİK BUNALIM; KÜRDİSTAN VE TÜRKİYE'DE GELİŞEN DEVRİMCİ TOPLUMSAL MUHALEFETTİR.

Ekonomisi çarpık bir gelişme gösteren, emperyalizme bağımlı ülkelerde; ekonomik yapıya paralel olarak çarpık bir üst yapı olur. Türkiye'de de kapitalizm kendi iç dinamikleri ile bir gelişme özelliği göstermediğinden, hem alt yapıda, hem de üst yapıda bir çarpıklık ve keşmekeşlik devamlı söz konusu olmuştur. Bir de buna ek olarak, gelişmesine yukarıda değindiğimiz şekil ve yıllarda başlayan tekelci burjuvazinin zora dayanan gelişme özlemi eklenebilir. Türkiye'de tekelci burjuvazinin, batılı gelişmiş emperyalist ülkelerde olduğu gibi, gelişimini sağlayacak güçlü bir alt yapı tesisi yoktur. Bu olmayınca, tarihin çeşitli dönemlerinde tekelci burjuvazi gelişimini gerçekleştirmek için bilhassa Kürdistan halklarına ve Türkiye işçi sınıfı ile tüm emekçilere saldırmıştır.

Kürdistan'ın sömürge statüsü bu baskıların temel kaynağıdır. tarihin her döneminde Kürdistan'daki tüm yer altı ve yer üstü zenginlik kaynakları talan edilmiştir. Ülkemiz halkları ise, baskının, sömürünün, şiddetin, açlığın, sefaletin, kısacası tüm insanlık dışı yöntemlerin ilk hedefi olmuşlardır. Bu durum Osmanlı imparatorluğu döneminde, yani 1639'larda başlamış, kemalist diktatörlük döneminde şiddetlenmiş, günümüzde ise en son aşamasına varmıştır. Kürdistanın ikinci kez bölüşülüp (1923), sömürge konumunun yeni bir duruma bürünmesinden sonra, kemalist diktatörlük hal-

kımız üzerindeki baskılarını artırdı. Toplu soy kırım hareketlerine girişti. Tüm bu baskılara rağmen halkımızın mücadelesi durmadı. Bağımsız, demokratik, sosyalist ve birleşik bir Kürdistan için mücadele yüksek boyutlara vardı. Ülkemizdeki mücadelenin hızlı bir ivme kazanması ise Marxizm Leninizm'in kitleler arasında yayılması dönemine rastlar.

Türkiye'de 1961 anayasasının getirmiş olduğu kısırlı burjuva-demokratik haklardan hem Türkiye proleterya-sı, hem de Kürdistan halkları yararlandı. Bu dönemden 70'li yıllara kadar, her iki ülkede de devrimci toplumsal muhalefet büyük bir hızla gelişti. 12 Mart döneminde bu gelişmenin pratiği yaşandı. Kürdistan ve Türkiye halkları büyük bir kararlılıkla direnerek, sömürgeci, tekelci-işbirlikçi türk burjuvazisini zor durumda bıraktılar. 12 Mart faşizmi 1973' de yoğun mücadele sonucu geri çekilmek zorunda kaldı. 12 Mart faşizm' inden sonra hem Kürdistan ve hem de Türkiye'deki ilerici-devrimci hareketlere ni bir gelişme dönemine girdiler. Ekonomik bunalım ve mevcut burjuva partilerinin ülkeyi yönetememe durumları bu gelişmeye maddi temel hazırladı. Buna ek olarak Kürdistan halkları için 1975'lerde Irak-Kürdistan-ındaki silahlı direniş hareketinin yenilgiyle sonuçlanması; arananın bulunması için büyük bir hareketlenme dönemi getirdi.

Tekelci burjuvazi bu aşamada saldırılarını yoğunlaştırdı. Kuzey-Kürdistan'ın büyük bir bölümünü kapsayan, ve Türkiye işçi sınıfı'nın yoğun olduğu bölgelerde önce sıkıyönetim ilan edildi. Sivil faşist çetelerin saldırıları şiddetlendi. buna karşın halk güçlerinin bu faşist canilere karşı direnişleri ise tekelci burjuvaziye korkulu rüyalar yaşattı. Kısacası; Kürdistan ve Türkiye'de gelişen toplumsal muhalefete karşı tekelci burjuvazi kurtuluşu devlet biçimini faşistleştirmede buldu. Daha önce de belirttiğimiz gibi ABD-emperyalizminin ve NATO'cu çevrelerin Orta-Doğu'da çıkarlarını korumakla da karşı karşıya kalan sömürgeci, tekelci, işbirlikçi türk burjuvazisi 12 - Eylül 1980'de efendilerinin de iste-mi üzerine darbeyi gerçekleştirdiler

12 EYLÜL ASKERİ-FAŞİST DARBESİ TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN HALKLARINA NELER GETİRDİ ?

Bu sorunun cevabını sömürgeci-faşist cunta'nın bir yıllık icraat'ında görmek mümkündür.

Parlamento dağıtılıp, tüm ekonomik ve siyasi kuruluşlar kapatıldı. Grev, toplu sözleşme ve gösteri yürüyüşleri yasaklandı. 1 Mayıs'ı bahar bayramı olarak bile kutlanmasına sömürgeci-faşist cunta tahammül edemedi. Enflasyon, açlık, yoksulluk ve pahalılık görülmemiş düzeylere vardı. "Anarşi ve terörü önlemek" için yönetime el koyduğunu açıklayan cunta, devlet terörünü sistemleştirdi. 100.000'lerce insanı düşüncelerinden dolayı tutukladı. Onbinlercesi işken ceden geçirilip, ya öldürüldü ya da sakat bırakıldı. İdam sehpaları yeni kurbanlar bekliyor. 52 DİSK yöneticisinin de içinde bulunduğu binlerce Kürdistanlı ve Türkiyelilerici, idamla yargılanıyorlar. Bunlara yenileri de eklenebilir. Sokak, Cadde ve Dağlar'da kurşunlanan ilerici, komünistlerin sayısı belli değil.

Kuzey-Kürdistan'da yeni soy kırımlar, ülkemiz halklarının tümüne yönelik imha eylemleri dozunu aşmış durumdadır. Köy baskınları, 10'ar km. lik sınır boşaltmaları, faşist türk-ordusunun nokta tatbikatları, silah zoruyla Kürdistan esnafı'nın dükkanlarını kapatmak; dilimize, kültürümüze ve tüm ulusal değerlerimize saldırılar; işkenceler, faşist ordumen suplarının analarımızın, bacılarımızın namusuna göz koymaları..... İşte tüm bunlar ve burda yazamadığımız da ha başka insanlık dışı yöntemler, faşist junta'nın bir yıllık blançosu -dur.

FAŞİST-SÖMÜRGEÇİ CUNTA'NIN YAŞAM DAMARLARINI KESECEK; KÜRDİSTAN VE TÜRKİYE İŞÇİ SINIFIYLA, EMEKÇİ HALKLARI'NIN VERECEKLERİ MÜCADELEDİR!

Kardeşler, bacılar, tüm demokrat - yurtsever, ilerici ve komünist insanlarımız !

Faşist-sömürgeci Cunta'nın birinci yılını doldurduğu bu gün hepimize büyük yük görevler düşüyor. Bu görev bir

insanlık görevidir. Günümüz şartlarında devrimci olabilmenin kıstası bu görevdir. Faşist-sömürgeci dikta törlüğün emekçi halklarımızın elindeki son parça kuru ekmeğe bile göz koyduğu düşünülürse, bu canilere karşı verilecek mücadelenin önemi daha iyi anlaşılmış olur.

12 Eylül'de yönetime zorla el koyan faşizmin kolayca gideceğini düşünmek yanlış olur. Faşist generaler çetesinin açıkladığı "kurucu meclis" safsatası, faşizm'in Türkiye'de uzun dönem kalma niyetinde olduğunun somut bir belirtisidir. Kurulacak kurucu meclis hiç bir karar verme yetkisine sahip olmayacağı gibi, 160 kişilik meclis üyeleri de faşist generaller tarafından atamalarla görev yapabileceklerdir. Tekelci burjuvazi böylece, faşist devletin ileriki dönemlerde militarist-bürokrat kadrolara terk edilmesinin hazırlığı içindedir. Faşist orduyu daha fazla teşhir etmek tekelci burjuvazinin işine gelmiyor. Nitekim darbenin ilk günlerinde faşist çetenin elebaşı Evren'in "Kahraman ordumuz vazifesini bitirdikten sonra kışlalarına dönecektir" sözleri neyin amaçlandığını açık bir şekilde ifade ediyor. Sömürgeci-tekelci türk burjuvazisi faşist orduya her zaman ihtiyacı olacağını çok iyi hesaplıyor. Bu ihtiyaç şimdiye kadar üç defa oldu. Ama Kürdistan ve Türkiye'de devrimci mücadelenin durmayacağı hesaplanırsa, tekelci burjuvazinin uniformalı silahlı çetelerine daha çok ihtiyacı olacaktır. Bu bakımdan ne pahasına olursa olsun ordunun o güzelim "kahraman, ülke bü-tünlüğünü savunucu, yurtsever, demok-rasi yanlısı v.b." yüzünü teşhir etmemek gerekir! Ama o kara yüz çoktan teşhir olmuştur. Halklarımız faşist ordunun ne olduğunu ve kime hizmet ettiğini çok iyi biliyorlar.

Sömürgeci-faşist cuntaya karşı mücadelenin bir insanlık görevi olduğuna yukarıda vurguladık. Bu gün hem Kürdistan'da ve hem de Türkiye'de yeni bir durum yaşanıyor. Yeni durum iki ülke işçi sınıfları ve emekçi halkları üzerindeki baskıya yenilerini eklemiştir. Buna paralel olarak iki ülke devrimcileri de yeni bir duruma girmişlerdir. Bu durum bir takım mücadele biçiminin şekil değiştirmesinden (Taktiksel sorunlarda) kendini somutlaştırıyor. İrili ufaklı tüm hareketler faşist cunta'nın yönetime el koyuşundan günümüze kadar, az veya,

çok darbeler yediler. Bunun temel nedenleri, iki ülkede devrimci hareketlerin darbe öncesi bir takım eksik ve yanlışlarıdır. Devrimci hareketlerin bu zaafından cunta oldukça yararlandı. İlk dönemlerde devrimci saflarda bir çözülme, yılgınlık ve karmaşalık baş gösterdi. Kuşkusuz bu durum geçiciydi. Daha önceki yazılarımızda da belirttiğimiz gibi; bu şok dönemini başarıyla aşıp, kadrolarını korumasını becerebilen; bu arada yeni duruma göre yeni yöntemler yaratabilen devrimci hareketler bu süreçte başarılı olabileceklerdi. Bu tespit günümüzde hala geçerliliğini koruyor.

Biz de bu yeni duruma uygun olarak yeni bir yayın hayatına başlıyoruz. Elinizdeki yeni yayın organımız "QERİN" in özel sayısı, bundan böyle aylık ve periyodik olarak elinize geçecektir. Bu konuda fazla bir şey söylemek istemiyoruz. "QERİN" in neden yayın hayatına başladığı, hangi şartların bunu zorladığı, hedeflediği şeyler nelerdir v.b daha önceki yayın organımız "PALE" nin 9. ve son sayısında geniş şekilde ele alınmıştır. Bu konulara "QERİN" de yayın sürecinde zaman zaman değinecek ve konuları daha detaylı olarak açmaya çalışacaktır. Şimdiye kadar yazamadığımız bir çok şeyi bundan böyle yeni yayınımda yazmaya çalışacağız.

Tüm Kürdistanlı okuyucularımız, K.U.K militan ve sempaticianları ve yurtsever-ilerici insanlarımıza; genel anlamda Komünizm ülküsüne yapacağımız hizmet, halkımızın özverisini gerektiriyor. Bu konu ile ilgili olarak "PALE" nin 9. ve son sayısındaki bir pasajda şöyle yazıyor; "Mücadelenin bu yeni boyutunda yeni bir yayına yine halkımızın özverisine muhtacız. Kürdistanlı emekçiler tarihi süreç içerisinde gerekli olduğu her zaman özverilerini göstermişlerdir. Bundan böyle de göstereceklerine, ülkemizin bağımsızlığına, halkımızın özgürlüğüne inancımız ne kadar sarsılmazsa, buna da olanca inancımızdır. Bunun yanında, tüm K.U.K. militan ve sempatician yoldaşlarımızın da yeni bir yayın hayatında her zaman olduğu gibi tüm olanaklarını seferber edeceklerine eminiz. Yoldaşlarımızın şimdiye kadar gösterdikleri özverili mücadele bize diğer tüm gelişmelerimizde olduğu gibi yayınsal hayatımızda da sarsılmaz bir güvence vermiştir. Bu konuya değinmişken, tüm sempatician, militan yoldaşlarımıza ve Kürdistanlı emekçilere seslenmeyi görev biliyoruz: Yeni yayın organımız QERİN'i en geniş emekçi halk kitlelerine yetiştirerek, yayınsal alanda geniş bir açılım! Yeni yayınımda ve diğer çalışmalarımız için bütün maddi ve manevi olanaklarımızı seferber edelim! Yayın organımızla, en uca köşelerde olsak dahi göndereceğimiz yazılarla, mektuplarla yaşadığımız bölgele ki tüm kültürel ve siyasi faaliyetlerle ilgili raporlarımızla en sıkı diyalogu pekiştirmek için seferber olalım!"

İşte bizim bu konuda söyleyeceklerimiz hepsi bu kadar. Ama devrim mücadelesi için söyleyeceklerimiz da ha bitmedi !

Fedekar, savaştan Kürdistan halkları

Sömürgeci-faşist cunta'nın birinciyi lını dıldurduğu bu günde ülkemizdeki katliamlara karşı gür sesini yükselt Cunta'yı teşhir etmek, o'nu tarihin çöplüğüne atmak, namusumuzu, şerefimizi, varlığımızı ve insanlık onurumuzu korumamızla eşdeğerdir. Bu gün de sınıf bilinçli Türkiye proleterya sı ve diğer işçi sınıfı hareketleri, ile dayanışmanı sıklaştır! Ülkemizdeki Bağımsızlık, Demokrasi, Sosyalizm ve Birlik mücadelesini formüle eden "Ulusal-demokratik Halk devrimi" nin gerçekleşmesi, dost ve düşman güçleri iyi tanımaktan geçer. Dostlarımız; Tüm mazlum ve ezilen halkların ulusal kurtuluş mücadeleleri, kapitalist-emperyalist dünyadaki proleterya hareketleri ve Sosyalist sistemdir. Düşmanlarımız ise: Sömürgecilik, emperyalizm, Feodalizm ve Faşizmdir.

- KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ-FAŞİST CUNTA !
- KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİLİK, EMPERYALİZM, FEODALİZM VE FAŞİZM !
- IDAMLARA VE İŞKENCELERE SON !
- KÜRDİSTAN'DAKİ TOPLU SOYKIRIM EYLEMLERİNE SON !
- YAŞASIN KÜRDİSTAN HALKLARININ BAĞIMSIZLIK, DEMOKRASİ, SOSYALİZM VE BİRLİK MÜCADELESİ !
- BİMRE KOLETİ, BİJİ SERXWEBÜN !
- BİJİ TÊKOŞINA XELASKÊREN NETEWAYÊN KURDISTAN !
- YAŞASIN PROLETERYA ENTERNASYONALİZMİ !
- YAŞASIN YENİ YAYINIMIZ "Q Ê R Î N" !
- BİJİ BİJİ PÊŞMERGE !

Bu doğrultuda mücadele veren "KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞÇULARI" ve diğer ilerici-demokrat hareketleri destekle! Yeni yayınıımız "QÊRÎN" i destekle! O'nu oku, okut, abone ol, abone bul! O, "KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞÇULARI" nın ve ülkemiz mücadele sinin kopmaz bir parçasıdır.

Sınıf bilinçli Türkiye proleteryası !

Sömürgeci-faşist cunta'ya karşı na sırlı ellerinizi kaldırmanın zamanı gelmiştir! Cunta'nın ırkçı, şoven kemalist ideolojiyi yayma ve böylece kitle tabanı bulma propagandasına müsaade etme! Binlerce devrimci ve halk çocuğunu idamla yargılayan, yüzbinlercesini tutuklayan, onbinlercesini işkenceden geçiren; idam eden, katleden; emekçi insanlara açlık, sefalet getiren bu cunta senin dostun olamaz Faşist cunta olsa olsa emperyalistlerin, Türkiye'deki tekeli burjuvazinin ve tüm gerici çevrelerin dostu olabilir! O'na karşı mücadele en fazla senin görevidir. Bu görevi yerine getir ve Kürdistan halklarıyla birlikte haykır:

QÊRÎN kovara te ye,

wê bixwîne û bide

xwendin !

QÊRÎN' i oku ve okut !

Navnîşan - Adres - Adress :

POST BOX 7031

163 07 SPANGA

SWEDEN

BIHA : 1.- DM

POSTGIRO: 98 66 50-0

Xwedî : KOÇ-KAK, KOMELA ÇANDA KARKERÊN KURDISTANÊ
Sahibi : KİK-DER, KÜRDİSTAN İŞÇİ - KÜLTÜR DERNEĞİ
Utgivare : KURDISTANS ARBETAR-KULTUR FÖRENINGEN